

PRZEBOGATY (1) ai

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w prze- oraz bogaty); a *jasne*.

[sup przen(a)bogatszy.]

[sg m G przen(a)bogatsz(e)go.] ◊ pl A subst przebogat(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Intens. od „bogaty”:

a. Zasobny w bogactwa:

Wyrażenie: »przebogate krolestwa«: Apollonius [...] ſchodził Albány/ Tátáry/ Máffágety/ przebogáte one Indiyſkie Kroleſtwá przeſzedł Leop *B2.

b. [Zamożny, majątny; przen: obdarzający wszelkim bogactwem (o Bogu):

Wyrażenie: »przenabogatszy ociec«: Smye syę tesz przywrocycz do naimyleyszego oycza czorka [...] oyczisną zlye ſzaffvyęcza, która czo nalyepszi wyek swoy ktemv duszne y czyelyesne dari, tho yest wszytka od przenabogadszego oycza oyczisną sprosnim thowarzystwem, to yest ządzamy czyelyesnimy zloslywye iest rosproszila *ModlKobiet* 9.